

ת"פ 33760/01/19 - פרקליטות מחוז מרכז נגד שרון גולן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 33760-01-19 פרקליטות מחוז מרכז נ'

גולן(עציר)

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

שרון גולן (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה אלחנן דרייפוס

ב"כ הנאשם עו"ד ערן ראו

הנאשם הובא ע"י שב"ס

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן המונה 24 אישומים שונים.

במועד שאינו ידוע, עובר ליום 19.2.18 ועד ליום מעצרו, ביום 24.12.18, הציג עצמו הנאשם ככזב כמיסטיקן וקבליסט, בעל מומחיות ב"החזרת אהבות". במסגרת מצג השווא, יצר הנאשם בעצמו או באמצעות אחרים אתרי אינטרנט שונים, בהם פרסם את שירותי החזרת האהבות, תוך שהוא מציג עצמו בשמות בדויים שונים, גיל שונה מגילו ובטענה שהוא בעל ניסיון למעלה מ- 20 שנה בהחזרת אהבות ובמיסטיקה. במסגרת מצג השווא, פרסם הנאשם באתרי אינטרנט כתבות מזויפות ובחלק מהאתרים תיאר את שיטות עבודתו באמצעות כלים מיסטיים וקבליסטיים וטען כי הוא עושה שימוש בין היתר ב"מגיות בטוחות" וב"כישוף לבן" וכן בחומרים חזקים ואיכותיים אותם הוא מייבא מחו"ל.

בחלק מהמקרים הנאשם התחייב להחזיר את האהבה הנכזבת בתוך 7 ימים. בחלק מהאתרים התחייב להצלחה בהחזרת אהבה ובמידה שלא, להשיב את מלוא הסכום לפונה. כמו כן זייף בחלק מהאתרים המלצות מזויפות, תוך שהוא מפרסם את שמם ותמונתם של הממליצים לצד שבחים שהרעיפו על כישוריו לכאורה. בעקבות מצג השווא פנו אליו נשים כמפורט בכתב האישום, סיפרו לו על הפרידה מבני זוגם והקשיים בהם נתקלו בעקבות כך. בחלק מהמקרים הנחה הנאשם את המתלוננות לשלוח לו פרטים אישיים ותמונות שלהן ושל בני הזוג לשעבר, על מנת לבצע בדיקת "התאמה אנרגטית" בין לבין בני הזוג. בהמשך אישר בכזב, כי קיימת התאמה אנרגטית והתחייב להחזיר להן את האהבה הנכזבת בתמורה לתשלום של אלפי ₪. ככל שייכשל, התחייב להחזיר את מלוא התשלום בתוספת פיצוי על עוגמת נפש. בהתאם להנחיית הנאשם, העבירו המתלוננות את התשלום בדרכים שונות, כמפורט להלן.

בחלק מהמקרים מסר הנאשם למתלוננות מס' זהות של אדם אחר וטען, כי חשבונות הבנק אליהם יש להעביר את התשלום שייכים לעובדות תחתיו או לקרובות משפחתו. במקרים אחרים הציע הנאשם למתלוננות, כי במקום העברת התשלום תעבודנה עבורו בתפקידים שונים. במסגרת עבודתן נדרשו לפתוח חשבונות בנק על שמן (להלן: "**חשבונות המעבר**"), אשר ישמשו את הנאשם. המתלוננות מסרו לו את פרטי החשבונות והסיסמאות וביצעו פעולות שונות עבורו. הנאשם משך כספים מחשבונות אלה או העביר מחשבון לחשבון בעצמו או באמצעות אחרים. במקרים אחרים הנחה את המתלוננות לקבל עבורו כספים לחשבון הפרטי שבבעלותן ולהעביר אליו את הכספים. בחלק מהמקרים המתלוננות ביקשו את השבת התשלום, לאור העובדה שהבטחתן להחזרת האהבה הנכזבת לא התקיימה. הנאשם נעתר לבקשה, אך בפועל לא השיב את הכספים וטען, כי כספים אלו הוחזרו בדרכים שונות. בחלק מהמקרים כשהביעו המתלוננות את חששן, כי הוא מרמה אותן וביקשו שיפסיק לעשות שימוש בחשבון הבנק שבבעלותן, איים שיטיל עליהן קללה שתפגע בבריאותן ואיים, כי יחשוף בפני בני זוגן את עצם פנייתן. באף אחד מהמקרים לא השיב הנאשם את הכספים.

ביום 20.2.18 ניתן צו כינוס כנגד הנאשם. במסגרת זו חלות עליו חובות גילוי ומסירת מידע כמפורט בפקודת פשיטת הרגל. האופן בו פעל הנאשם, בשמות אחרים וקבלת כספים באמצעות אחרים מבלי לגלותם ומסירת מידע כוזב לכונס הרשמי בוצעו במטרה להעלים הכנסותיו ולהימנע מתשלום חובותיו.

באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, עבירה בניגוד לסעיף 418 (אמצע) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בכך שעובר ליום 19.2.18 זייף הנאשם כתבות בשמה של כתבת אתר YNET, לפיהן הכתבת בדקה את שירותיו של הנאשם ונוכחה לדעת, כי אכן ניחן בכישורים להחזיר אהבה נכזבת.

באישום השני הורשע הנאשם בעבירות של התחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק וזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, עבירה בניגוד לסעיף 418 (אמצע) לחוק, בכך שהנאשם זייף תגובה לאתר אינטרנט הנחזה להיות תגובה של מורן ארוך, אשר לכאורה השתמשה בשירותיו וממליצה עליהם. הנאשם נטל תמונה של המתלוננת מחשבון האינסטגרם שלה וצירף את התמונה להמלצה המזויפת. הנאשם לא שעה לבקשות המתלוננת להסיר את ההמלצה.

באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה בניגוד לסעיף 415 סיפא לחוק, בכך שבחודש יולי 2018 פנתה לנאשם ס.א ולאחר שקבע שיש התאמה אנרגטית בינה לבין בת הזוג לשעבר דרש, כי תעביר לו סך של 2,000 ₪ בתמורה לשירותיו, תוך שהוא מתחייב, כי בת הזוג תשוב אליה בתוך חודש ימים. בהמשך ביקש ממנה לשלם סך של 1,500 ₪ כדי לתת לה קדימות על פני לקוחות אחרים. כשזו מסרה שאין לה יכולת כלכלית לשלם סכום נוסף הנאשם הציע לה, כי תעבוד תחתיו כמנהלת חשבונות במקום תשלום נוסף. המתלוננת פתחה חשבון בנק ומסרה לו את קוד הגישה לחשבון באמצעות האינטרנט והנאשם עשה שימוש בחשבון על מנת לקבל סכומי כסף אותם משך.

כשבוע עובר ליום 12.8.18 פנתה ו.ק לנאשם שקבע שיש התאמה אנרגטית בינה לבין בן זוגה, דרש תשלום של 2,500 ₪, וכי במידה וייכשל ישיב לה את הכספים בתוספת פיצוי בסך 15% בגין עוגמת נפש. לבקשת הנאשם ביצעה ו.ק העברה בנקאית בסך של 500 ₪ ל.ס.א, עבור הנאשם. בהמשך ביקש הנאשם מ.ו.ק את כרטיס האשראי שלה כעירבון אך זו סירבה. כן ביקש ממנה תשלום נוסף בסך של 1,000 ₪ כי עלות החומרים בהם הוא משתמש לצורך החזרת אהבה הוא בסך של 1,800 ₪, אך ו.ק סירבה.

באישום הרביעי הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה בניגוד לסעיף 415 סיפא לחוק, בכך שביום 15.8.18 פנתה נ.מ אל הנאשם, אשר הציע בדיקה אנרגטית ואת התנאים שהציע לו.ק באישום השלישי. נ.מ העבירה לחשבון הבנק של ס.א עבור הנאשם סך של 2,500 ₪ והנאשם התחייב, כי אהבתה תוחזר על ידו בימים הקרובים. ביום 17.8.18 שלח הנאשם לנ.מ הודעה ובה רשם, כי לצורך הסרת כישוף והחזרת אהבה, עליה לשלם סך של 3,000 ₪ נוספים אולם היא סירבה לעשות כן. אף שהנאשם התחייב להחזיר לה את הסכום ששולם הוא לא עשה כן.

באישום החמישי, הורשע הנאשם בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה בניגוד לסעיף 415 סיפא לחוק, בכך שביום 5.8.18 פנתה אליו י.ד לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה 2,500 ₪, וכי במידה וייכשל ישיב את הכסף בתוספת פיצוי בסך של 15% בגין עוגמת נפש. י.ד העבירה סך של 2,500 ₪ לחשבון הבנק של ס.א, עבור הנאשם. בהמשך גילתה י.ד, כי אחד הפרטים שמסרה לנאשם היה שגוי וזה האשימה שביצע את התהליך ודרש תשלום נוסף בסך של 2,300 ₪ שהועברו לחשבון הבנק של ס.א ביום 8.8.18. הנאשם הציע לי.ד לעבוד תחתיו כרואת חשבון ולפתוח חשבון עבורו, אך זו סירבה. בהמשך אמר הנאשם לי.ד כי הפעולה נכשלה והנחה אותה להעביר סך של 5,000 ₪ עבור פעולה נוספת לחשבון הבנק של ל.כ והיא עשתה כן ביום 16.8.18, כמפורט באישום השמיני. לאחר העברת התשלום ביקש הנאשם מ.י.ד 2,000 ₪ נוספים, אך זו סירבה. סך הכל שילמה י.ד לנאשם 9,800 ₪.

באישום השישי הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. במהלך חודש אוגוסט 2018 פנתה המתלוננת ח.ס לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש סך של 2,500 ₪, וכי במידה וייכשל ישיב את הכסף בתוספת פיצוי בסך 15% בגין עגמת נפש. ח.ס. העבירה לנאשם סך של 1,800 ₪ בהסכמת הנאשם. הנאשם מסר, כי סכום זה ישמש לכיסוי עלות החומרים בהם ישתמש. ח.ס ביקשה לשלם באמצעות כרטיס אשראי ומסרה את פרטיו לנאשם. הנאשם טען בכזב, כי התשלום לא הועבר

והורה ל.ח.ס לבצע העברה בנקאית לחשבון של ס.א, אותה הציג בכזב כרואת החשבון שעובדת עימו. ביום 6.8.18 ביצעה ח.ס את ההעברה הבנקאית. לאחר שהחזרת האהבה לא צלחה, ביקשה ח.ס את כספה והנאשם מסר לה שהשיב את כספה בתוספת 15% לחשבון הבנק שלה. ח.ס ביקשה להמשיך להשתמש בשרותיו של הנאשם וזה דרש ממנה להעביר לחשבון הבנק של ס.א 4,800 ₪ שהועברו בשני מועדים. סך הכל קיבל הנאשם מ.ח.ס 6,600 ₪.

באישום השביעי הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

עובר ליום 4.8.18 פנתה המתלוננת ל.כ לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה סך של 2,500 ₪, וכי במידה וייכשל ישיב את הכסף בתוספת פיצוי בסך 15% בגין עגמת נפש. ל.כ מסרה, כי מצבה הכלכלי לא מאפשר תשלום סכום זה אז הציע לה הנאשם, כי תעבוד תחתיו כמנהלת חשבונות ובמסגרת תפקידה תפתח עבורו חשבון בנק. ל.כ נעתרה לבקשה ופתחה חשבון בנק ביום 5.8.18 ומסרה לנאשם את קוד הגישה לחשבון באמצעות האינטרנט. הנאשם עשה שימוש בחשבון זה על מנת לקבל כספים מאחרים. ביום 21.8.18 סגרה ל.כ את החשבון, הנאשם גילה זאת וביקש ממנה לפתוח חשבון נוסף עבורו בתמורה להחזרת אהבתה אך זו סירבה.

במהלך מרץ 2018 פנתה המתלוננת ש.ח לנאשם שדרש ממנה תשלום בסך 3,000 ₪ תוך שהוא מתחייב, כי בן זוגה ישוב אליה. הנאשם ביקש, כי הכספים יועברו לחשבון הבנק של מי שהוצגה בכזב כאחותו, כמפורט באישום 11. ש.ח העבירה סך של 3,000 ₪ לחשבון הבנק של י.ג עבור הנאשם. בהמשך טען הנאשם, כי עליו לרכוש חומרים נוספים על מנת לבצע פעולות חזקות יותר להחזרת האהבה ולצורך כך עליו לנסוע לחו"ל ודרש שתממן את הטיסה והשהות בעלות של 40,400 ₪ אותם העבירה ש.ח. לנאשם כמפורט בנספח 1 בכתב האישום.

בהמשך ביקש הנאשם מ.ש.ח לפתוח עבורו חשבון בנק ובתמורה לכך יעניק לה הנחות עבור פעולות להחזרת האהבה והיא נעתרה להצעה. הנאשם עשה שימוש באותו חשבון לקבלת כספים מאחרים לאחר שהסיסמאות נמסרו לידו. במהלך חודש אפריל הורה הנאשם ל.ש.ח לקבל לחשבון הבנק בבעלותה סך של 4,000 ₪ מלודמילה ליבסון ולהעבירם אליו וכך עשתה. כשבוע וחצי עובר ליום 27.6.18 קיבלה ש.ח, הודעה על הכחשת העסקה ודרישה להשבת התשלום ללודמילה ליבסון וכן 130 ₪ לאישה שזוהתה אינה ידועה. ש.ח שילמה סך של 4,130 ₪ ופנתה לנאשם לברר הנושא. עוד באותו הלילה איים הנאשם על ש.ח, כי אם לא תשלם לו 600 ₪ לא יבטל את הכישוף ואף צירף להודעה גולגולת שפיה נפער בצורה מאיימת והיא מתנשפת בחוזקה על מנת להפחידה. בהמשך הציג הנאשם את עצמו בכזב כקצין משטרה וזימן את ש.ח לחקירה לתחנת המשטרה בירושלים. לאחר מכן כתב הנאשם ל.ש.ח הודעות לפיהן הוא התחזה לשוטר וטען, כי התלונות שהופנו אל הבנק בוימו על ידו כדי לבדוק את תגובתה. הנאשם קיבל מ.ש.ח. סך של 44,530 ₪.

באישום השמיני הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. בחודש נובמבר פנתה המתלוננת ח.מ לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש סך של 2,500 ₪, וכי במידה וייכשל ישיב את הכסף בתוספת פיצוי בסך 25% בגין עגמת נפש.

ח.מ העבירה לחשבון הבנק של ס.ש עבור הנאשם סך של 2,500 ₪. לאחר 10 ימים מסר הנאשם ל.ח.מ, כי הסרת הכישוף לא צלחה ודרש ממנה 3,800 ₪ לביצוע פעולה נוספת. כשמסרה שאין ביכולתה לשלם סכום זה, הציע לה

לעבוד תחתיו כרואת חשבון ולפתוח עבורו חשבון בנק. ח.מ נעתרה לבקשה והנאשם התחייב, כי הסרת הכישוף תארך 10 ימים. הנאשם עשה שימוש בחשבון על מנת לקבל כספים מאחרים. הנאשם ביקש מח.מ להנפיק עבורו כרטיס אשראי אך זו סירבה. סך הכל שילמה ח.מ לנאשם 2,500 ₪.

באישום התשיעי הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. בחודש מרץ פנתה המתלוננת י.ג לנאשם שלאחר קבלת תמונות שלה ושל בן זוגה דרש סך של 2,500 ₪ להחזרת האהבה. לבקשת הנאשם י.ג מסרה לו את פרטי כרטיס האשראי שלה אך הנאשם טען בכזב בפניה, כי התשלום לא התקבל. לבקשת הנאשם שלחה י.ג. לנאשם קוד באמצעותו משך 2,500 ₪ מחשבון הבנק שלה. בהמשך דרש ממנה תשלום נוסף בסך 5,700 ₪ ובהמשך סך של 12,000 ₪. י.ג שילמה לו סך של 7,800 ₪ והנאשם התחייב, כי יבצע פעולות לטיהור והחזרת אהבה. בהמשך ולאחר שי.ג סיפרה לנאשם על קשיים כלכליים ביקש ממנה לעשות שימוש בחשבון הבנק שלה להעברת כספים מלקוחותיו במקום תשלום עבור שרותיו. י.ג מסרה לו את פרטי החשבון והנאשם עשה בכך שימוש לקבל כספים מאחרים. במהלך חודש מאי ולאחר שאהבתה לא שבה אליה, ביקשה מהנאשם להשיב לה את כספיה ולחדול משימוש בחשבונה. חרף הבטחותיו הנאשם לא השיב את הכספים והמשיך לבצע פעולות בחשבון הבנק שלה. במהלך חודש יולי ביקש ממנה את פרטי החשבון בטענה שברצונו להחזיר לה את כספיה אך זו סירבה. סך הכל קיבל הנאשם מי.ג 10,300 ₪.

באישום העשירי הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. עובר ליום 2.4.18 פנתה המתלוננת ס.מ לנאשם ולאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה 2,500 ₪, וכי במידה וייכשל ישיב את הכסף בתוספת פיצוי. לאחר שס.מ העבירה לנאשם 2,500 ₪ הוא טען, כי הפעולה לא צלחה ודרש סך של 3,000 ₪ עבור פעולה נוספת תוך שהוא מתחייב, כי במקרה של כישלון ישיב לה את הכספים בתוספת פיצוי בסך 15%. סכום זה הועבר לנאשם. בהמשך דרש הנאשם סך של 4,700 ₪ לביצוע פעולה נוספת תוך שהוא חוזר על ההתחייבות להחזיר את הכספים בתוספת 15% במקרה של כישלון. ס.מ העבירה לנאשם 4,700 ₪. כאשר ס.מ הבינה, כי אהבתה לא שבה אליה, היא ביקשה את כספה חזרה אז הציע לה הנאשם לבצע פעולה נוספת בתמורה לסך 4,500 ₪ והתחייבות להשיב את כל הכספים בתוספת 15% במקרה של כישלון. ס.מ העבירה סך של 4,500 ₪. בהמשך הנאשם ניתק קשר עם ס.מ ולא השיב לה את כספה חרף פניותיה. סך הכל קיבל הנאשם מס.מ 14,700 ₪.

באישום האחד עשר הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. בסמוך ליום 16.4.18 פנתה המתלוננת ש.ל לנאשם ולאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה 2,500 ₪, וכי במידה וייכשל ישיב את הכסף בתוספת פיצוי בסך 15%. ש.ל העבירה במספר מועדים סך של 4,200 ₪ לחשבון הבנק של י.ג שאותה הציג הנאשם כאחותו, עבור הנאשם. ביום 16.4.18 דרש הנאשם תשלום נוסף בסך 4,000 ₪ לביצוע פעולה נוספת וזו סירבה. בהמשך ניתק הנאשם מגע מש.ל ולא החזיר לה את כספה.

באישום השניים עשר הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק, התחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (4 עבירות) עבירה לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב ואיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

ביום 7.4.18 פנתה המתלוננת א.ז. לנאשם וזה הסביר לה את התהליך להחזרת אהבה ודרש ממנה סך של 2,500 ₪. א.ז. מסרה לו את מספר כרטיס האשראי שברשותה והנאשם טען בכזב, כי מערכת האשראי לא עובדת. הנאשם הורה לא.ז. לבצע העברה בנקאית לחשבון של י.מ. בהמשך טען הנאשם, כי התהליך נכשל ודרש תשלום נוסף של 2,500 ₪ לביצוע פעולות. א.ז. העבירה לנאשם את הסכום. בהמשך הודיע הנאשם לא.ז. שהפעולה נכשלה, וכי יחזיר לה את כספה בתוספת 15%. כאשר ביקשה א.ז. לקבל את כספה, איים עליה הנאשם, כי יעביר את ההתכתבויות ביניהם לבן זוגה לשעבר בכדי שזה יראה שהיא פונה למכשפים. כתוצאה מהאיום א.ז. הודיעה לנאשם שהיא מוותרת על הסכום. במועדים 15.4.18 ו- 16.8.18 ביצע הנאשם ארבע רכישות באמצעות כרטיס האשראי של א.ז. בסכום כולל של 6,707.73 ₪. סך הכל קיבל הנאשם מא.ז. 5,000 ₪ וסחורה בשווי 6,707.73 ₪.

באישום השלושה עשר הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק. ביום 31.8.18 פנתה המתלוננת נ.מל לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה 2,500 ₪, וכי במידה וייכשל ישיב את הכסף בתוספת פיצוי בסך 15% בגין עגמת נפש. נ.מל העבירה לנאשם סך של 2,500 ₪. בהמשך טען הנאשם, כי התהליך נכשל ודרש תשלום נוסף של 3,000 ₪ לביצוע פעולה נוספת תוך שהתחייב, כי בעלה ישוב אליה עד ליום 11.9.18. נ.מל העבירה לנאשם את הסכום. בהמשך הודיע הנאשם לנ.מל שעליה לשלם סך של 1,000 ₪ נוספים וזו העבירה לו את הסכום. ביום 4.9.18 טען הנאשם, כי פיטר את רואת החשבון וביקש שתאפשר לו לקבל תשלום מלקוחותיו באמצעות חשבון הבנק שלה ונ.מל נעתרה לבקשה. לאחר שמסרה לו את הסיסמאות הנאשם משך כספים מהחשבון. ביום 11.9.18 פנתה נ.מל לנאשם לאחר שבעלה לא שב אליה ובתגובה דרש הנאשם סך של 6,000 ₪ לביצוע פעולות נוספות והציע להחזיר לה את הכספים אם אינה מעוניינת בשרותיו. נ.מל ביקשה שישב לה את הכספים ושיפסיק את השימוש בחשבונה, הנאשם התחייב לעשות כן אך בפועל לא עשה. בהמשך חסמה נ.מל את חשבונה והחזירה את הכספים שהופקדו בחשבונה לבעליהם. כשהדבר נודע לנאשם הוא איים עליה "אני מחזיר את הכישופים שהיו עליך ופונה לבעלך ומספר לו מה את עושה עם הכספים". סך הכל קיבל הנאשם מנ.מל סך של 6,500 ₪.

באישום הארבעה עשר הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. כשבוע עובר ליום 6.9.18 פנתה המתלוננת א.ש לנאשם שדרש ממנה 2,500 ₪ תוך שהתחייב להשיב את אהבתה בתוך 10 ימים. הנאשם מסר לא.ש, כי ככל שאין ביכולתה לשלם את הסכום היא תוכל לעבוד עבורו כרואת חשבון ולצורך כך לפתוח חשבון בנק עבורו לצורך קבלת כספי לקוחותיו אך זו סירבה. לבקשת הנאשם העבירה ביום 3.9.18 העברה בנקאית בסך 2,500 ₪ לחשבון הבנק של נ.מל אותה הציג הנאשם כרואת החשבון שעובדת עימו.

באישום החמישה עשר הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (2 עבירות), עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. במהלך אוגוסט 2018 פנתה המתלוננת נ.מג לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה 2,500 ₪. נ.מג מסרה לנאשם את פרטי שני כרטיסי האשראי שברשותה לצורך התשלום. הנאשם טען בכזב, כי הפעולה לא אושרה על ידי חברת האשראי. בנסיבות אלה, העבירה נ.מג סך של 2,500 ₪ לנאשם. הנאשם הציע לנ.מג לשמש כמנהלת חשבונות עבורו ובמסגרת זו תבצע פעולות בחשבון הבנק שלה והיא נעתרה לכך. ביום 2.9.18 בוצעו שתי הפקדות בסך 2,500 ₪ כל אחת לחשבון הבנק של נ.מג עבור הנאשם, לאחר שהנאשם הציג כאחותו.

באישום השישה עשר הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. עובר ליום 2.9.18 פנתה המתלוננת א.מ לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה ₪ 2,500 בתמורה להחזרת אהבה. א.מ העבירה את הכסף לנאשם באמצעות חשבון הבנק של נ.מג. הנאשם ביקש ממנה לפתוח עבורו חשבון ברשת החברתית פייסבוק אך היא סירבה. בחלוף כשבוע מסר הנאשם לא.מ, כי נוכח סירובה לפתוח לו חשבון בפייסבוק הוא לא יחזיר את אהבתה ולא את הכסף ששילמה. עוד טען הנאשם, כי הוא תושב זר שחי במדינה עימה אין לישראל הסכם הסגרה.

באישום השבעה עשר הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. במהלך נובמבר 2018 פנתה המתלוננת ק.צ לנאשם שטען, כי הטילו עליה כישוף, וכי הוא יסיר אותו בתמורה לתשלום של ₪ 2,000 תוך הבטחה, כי במידה וההליך ייכשל, ישיב לה את הכספים בתוספת פיצוי בסך 15% בגין עגמת נפש. ק.צ מסרה לנאשם את פרטי כרטיס האשראי שלה לצורך התשלום והנאשם טען בכזב כי העסקה לא אושרה על ידי חברת האשראי. בהמשך, העבירה ק.צ סך של ₪ 2,000 לנאשם באמצעות חשבון הבנק של חברתה ס.ש. בהמשך, עשה הנאשם שימוש בחשבון הבנק של ס.ש, ללא ידיעתה, על מנת לקבל כספים מאחרים, כפי שיפורט באישומים הבאים. בהמשך, העבירה ק.צ סך של ₪ 2,000 נוספים לנאשם באמצעות חשבון בנק שפרטיו אינם ידועים למאשימה. הנאשם התחייב להשיב את הכסף לאחר שק.צ פנתה אליו, אך בפועל לא החזירם.

באישום השמונה עשר הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. עובר ליום 19.11.18 פנתה המתלוננת ז.ז לנאשם שדרש תשלום ₪ 80 לצורך בדיקת התאמה בין ז.ז לבן זוגה לשעבר, תוך שהוא טוען ל- 100% הצלחה, וכי ישיב לה את הכסף בתוספת פיצוי בסך 15% אם ייכשל. לצורך התשלום מסרה ז.ז לנאשם את פרטי כרטיס האשראי שברשותה. הנאשם דרש תשלום בסך ₪ 1,175 לנאשם בהעברה בנקאית לחשבון הבנק של ס.ש, חברתה של ק.צ מפרט אישום 17, אשר לא נתנה את אישורה לשימוש בחשבון, וזאת על מנת להחזיר לה את אהבתה בתוך שבוע. בהמשך דרש הנאשם ₪ 3,700 נוספים אך ז.ז סירבה לשלם סכום זה וביקשה לקבל את כספה חזרה. הנאשם הצהיר בכזב, כי החזיר את הכסף לחשבונה אף שלא עשה זאת. סך הכל קיבל הנאשם מ.ז. 1,175 ₪.

באישום התשעה עשר הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק. עובר ליום 6.11.18 פנתה המתלוננת א.ח לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה דרש ממנה ₪ 2,500 תוך שהוא מצהיר בפניה, כי במידה וההליך ייכשל מובטח לה החזר כספי של 30%. א.ח העבירה לבקשת הנאשם סך של ₪ 1,160 לחשבון הבנק של ס.ש. הנאשם התחייב, כי בן זוגה של א.ח יתקשר אליה ביום למחרת, כשהדבר לא קרה טען הנאשם, כי לבן זוגה יש חסימה רגשית ודרש ₪ 3,000 נוספים על מנת לשחרר את החסימה. א.ח סירבה להעביר את התשלום. הנאשם ביקש את פרטי החשבון שלה על מנת להשיב לה את כספה, היא מסרה לו את הפרטים אך הכספים לא הוחזרו.

באישום העשרים הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק והתחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק. ביום 6.11.18 פנתה המתלוננת ח.ה לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה ₪ 2,500 תוך שהוא מצהיר, כי הוא המיסטיקן היחידי שמתחייב לתוצאות, וכי אם ייכשל מובטח לה החזר כספי בתוספת פיצוי בסך 15% בגין עגמת נפש. עוד באותו היום העבירה

ח.ה. 1,000 ₪ לנאשם. יום למחרת ביקשה ח.ה. לבטל את העסקה ובתגובה שלח לה הנאשם שני קודים כוזבים למשיכת כספים ללא כרטיס אשראי. הנאשם טען בכזב, כי ברצונו להשיב לה את הכספים לחשבון הבנק שלה ולכן היא מסרה לו את פרטי החשבון אך הכספים לא הוחזרו. הנאשם תיאם מספר מפגשים עם ח.ה. על מנת להשיב לה את הכספים אך בפועל לא התייצב ולא השיב לה את הכספים.

באישום העשרים ואחד הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק, התחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

ביום 19.2.18 פנתה המתלוננת מ.י. לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה דרש ממנה 2,500 ₪ ומ.י. העבירה את הכסף. בהמשך, דרש כי תשלם סכומים נוספים לצורך ביצוע פעולות חזקות יותר ומ.י. העבירה סכום של 10,000 ₪ במספר תשלומים. ביום 23.8.18 טען בכזב, כי ברצונו להחזיר למ.י. את הכספים ולצורך כך מסרה לו את פרטי החשבון שלה אך הכספים לא הוחזרו. הנאשם דרש 3,000 ₪ נוספים לצורך ביצוע פעולות נוספות אך מ.י. סירבה לשלם. בהמשך מסר לה הנאשם כתובת שלטענתו היא כתובת מגוריו, על מנת למסור לה את כספה אולם הנאשם לא התייצב באותה כתובת ולא השיב לה את הכספים. לאחר מספר פניות מצד מ.י. בבקשה להשבת הכספים איים עליה הנאשם, כי אם תמשיך לפנות אליו הוא יפרסם את ההתכתבות ביניהם ברשת החברתית פייסבוק. סך הכל שילמה מ.י. לנאשם סך של 12,500 ₪.

באישום העשרים ושניים הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק והתחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק. עובר ליום 9.1.19 פנתה המתלוננת ט.א. לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה 2,500 ₪, תוך שהוא מצהיר, כי במידה וההליך ייכשל מובטח לה החזר כספי בתוספת פיצוי בסך 15% בגין עגמת נפש. ט.א. העבירה את הכסף. לאחר כשבוע טען הנאשם, כי הפעולה נכשלה ודרש תשלום של 3,700 ₪ לביצוע פעולות נוספות תוך שהוא מתחייב להחזר כספי במקרה של כישלון. ט.א. העבירה לנאשם סך של 1,000 ₪. בהמשך דרש הנאשם תשלום של 500 ₪ נוספים ולא יבטל את הפעולות שביצע. לאחר שט.א. מסרה שאין ביכולתה להעביר תשלום נוסף, הציע לה הנאשם לעבוד עבורו כרואת חשבון ובמסגרת תפקידה לפתוח עבורו חשבון בנק. ט.א. סירבה ודרשה ששיב לה את הסכום. סך הכל שילמה ט.א. לנאשם 3,500 ₪.

באישום העשרים ושלושה הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק והונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב. ביום 27.7.18 פנתה המתלוננת א.א. לנאשם שלאחר שטען שערך בדיקת התאמה אנרגטית דרש ממנה 2,500 ₪, תוך שהוא מתחייב להחזיר את הכסף ככל שהאבה לא תחזור אליה בתוך 10 ימים. הנאשם דרש כי א.א. תמסור לו את פרטי כרטיס האשראי כבטחון וכך עשתה. יומיים לאחר מכן קיבלה א.א. הודעה מחברת האשראי על בקשות לבצע עסקאות מכרטיסה. בהמשך התקשר הנאשם וביקש מא.א. את הסיסמאות כדי לבצע עסקאות בכרטיס האשראי שלה וזו מסרה לו את הסיסמאות. בימים 27-28.7.18 ביצע הנאשם שלוש עסקאות באמצעות כרטיס אשראי של א.א. בסכומים של 361.88 ₪, 1504.07 ₪ ו- 7,158.47 ₪. לנוכח חשדה של א.א. היא הורתה על ביטול האשראי וביטול העסקאות שביצע הנאשם. א.א. התעמתה עם הנאשם ודרשה לקבל את כספה חזרה ואף שהתחייב לעשות כן לא השיב לה את הכספים.

באישום העשרים וארבעה הורשע הנאשם בעבירות של השכרת נכס לאחר מתן צו (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 346(א)(2) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי תשע"ח-2018 ואי מסירת מידע לממונה (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 346(א)(3) לחוק חדלות פירעון. ביום 3.1.18 הגיש הנאשם בקשה למתן צו כינוס ולהכרזתו כפושט רגל תוך שהצהיר בכזב בפני הכונס הרשמי שהינו דר רחוב, זאת על אף שבאותה עת שכר דירה ושילם עבורה במזומן, קיבל סיוע בשכר דירה ממשדד הבינוי והשיכון וכן הסתיר מידע בדבר עיסוקו והכנסותיו. ביום 28.2.18 ניתן צו כינוס כנגד הנאשם במסגרת תיק פש"ר 25274-01-18 במסגרתו הוטל עליו תשלום חודשי לקופת הכינוס בסך ₪ 250 החל מיום 10.3.18 וחובת הגשת דוח דו חודשי בדבר הכנסותיו והוצאותיו. מראשית ההליך לא שילם הנאשם ולו תשלום אחד לקופת הכינוס ולא הגיש דוחות חודשיים. לאחר שניסיונות המנהל המיוחד שמונה בתיק ליצור קשר טלפוני עם הנאשם לא צלחו, הוא פנה אליו במייל ביום 11.7.18 והתריע בפניו, כי אם לא יתקן את מחדליו הוא ימליץ על ביטול הצו. הנאשם בתגובתו מיום 13.7.18 טען, כי אינו יכול להגיש דוחות חודשיים ולשלם את התשלום החודשי מאחר שהינו דר רחוב המתפרנס מדמי ביטוח לאומי בלבד שלא מספיקים לו למחייתו ושאל אם ניתן להגיש בקשה להקטנת צו התשלומים.

העבירות בכתב אישום זה בוצעו בתקופה בה שהה הנאשם תחת צו הכינוס. בתקופה זו הכנסותיו מהעבירות שבוצעו עמדו על סך של ₪ 214,800 עליהם לא דיווח למנהל המיוחד. הנאשם דיווח בכזב, כי הוא דר רחוב ונעדר יכולת לשלם את התשלום החודשי שהוטל עליו וזאת במטרה להעלים את הכנסותיו מנושיו, להימנע מתשלום לקופת הכינוס ולהציג מצג שווא, כי לא תצמח לנושים תועלת מניהול תיק הפש"ר. נוכח חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם בוטל צו הכינוס ביום 14.10.18. הנאשם השכיר נכס לאחר מתן הצו ולא מסר מידע שנדרש למוסרו או מסר מידע חלקי או כוזב במטרה לפגוע בהליכי חדלות פירעון.

תסקיר שירות

2. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן ביום 5.1.20 שלא בא בהמלצה טיפולית, כפי שיפורט בהמשך.

חוות דעת פסיכיאטריות

3. ב"כ הצדדים הפנו בטיעוניהם למספר חוות דעת פסיכיאטריות שהוגשו בתיק זה ובתיק נוסף בו הופסקו ההליכים כנגד הנאשם. חוות הדעת יוזכרו בהמשך.

ראיות הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה את גזר הדין בת"פ 11933-03-14 מיום 15.2.15 של בית משפט השלום בתל אביב בו הוטלו על הנאשם עונשי מאסר מותנים. כן הוגשו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, תצהירי נפגעי עבירה ופרוטוקול הדיון בוועדת שחרורים מיום 26.7.16.

5. 6 מהמתלוננות הגישו תצהיר נפגעי עבירה.

ס.מ כתבה, כי שילמה לנאשם כמעט ₪ 12,000 שהם חסכוניתה לנוכח הבטחות השווא של הנאשם והבטחתו לפיצוי

במידה וייכשל וביקשה לקבל את כספה חזרה.

ח.ה סיפרה שהיא סטודנטית, שהמעשים של הנאשם השפיעו עליה נפשית. שהיא בחובות לנוכח הכספים שמסרה לנאשם. בשל מצבה הנפשי הירוד הפסידה קורסים ונאלצה לחזור עליהם. לקח לה זמן רב להתאושש כלכלית ונפשית. היא מתקשה לבטוח באחרים מאז האירועים עם הנאשם.

מ.י מסרה, כי משכה כספים מקרן הפנסיה וחשבון הבנק ושילמה לנאשם. סך של 12,500 ₪. היא נכנסה לחרדות בעקבות מעשיו של הנאשם.

ח.ס מסרה שפנתה אליו על רקע בעיות בזוגיות, בסופו של יום הכספים שהוציאה הביאו לגירושין. הדבר השפיע לרעה על חייה בתחומים נוספים וביקשה למצות עם הנאשם את הדין ולהשיב לה את הכספים.

א.א מסרה, כי הנאשם עשה שימוש בכרטיס אשראי שלה ללא רשות, מחשבון משותף לה ולגרוש שלה. בפועל הנאשם נטל 9,000 ₪, סכום שהיא משלמת עד היום והביעה את תקוותה לקבל את כספה חזרה.

א.ז מסרה ששילמה לנאשם 5,000 ₪ ובנוסף ביצע רכישות בכרטיס אשראי ללא רשותה בסך 20,000 ₪ שהושבו לה מחברת האשראי. המעשים גרמו לה לפחד.

ק.צ מסרה על מפח הנפש, העלבון וההשפלה מעבר לכספים שנטל ממנה בסך 4,500 ₪. המתלוננת ביקשה השבת כספה ופיצוי על הנזק הנפשי ועל אובדן ימי העבודה שנגרמו לה כתוצאה מכך.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנתה לצבר העבירות וחומרתן ולעבירות הנלוות כגון זיוף, התחזות, הונאה בכרטיס חיוב, איומים ועבירות על חוק חדלות פירעון. הנאשם הציג עצמו בכזב תוך פרסומים כוזבים. פנו אליו נשים ששיתפו אותו בקשיים שלהן ושילמו סכומי כסף גדולים לחשבונות בנק שסיפק להן או שעשה שימוש בכרטיסי האשראי שלהן. חלקן הועסקו "כמנהלות חשבונות" וכך קיבל הנאשם גישה מלאה לחשבונות הבנק שלהן. כל העבירות בוצעו כשהנאשם נתון תחת צו כינוס תוך שהוא מסתיר את הכנסותיו.

הנאשם לא קיים אף הבטחה למי מהמתלוננות. גם כאשר חשדו בו וביקשו כספן חזרה, הוא איים על חלקן ואף קבע מפגשים אליהם לא הגיע. הנאשם קיבל לידיו 140,000 ₪ במזומן וסחורה בשווי 15,000 ₪, כל זאת מבלי שדיווח לכונס ותוך שהוא מציג עצמו כדר רחוב בהליך הפש"ר.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות, זאת בשים לב לפרק הזמן שאמנם הוא מתמשך אך הוא חופף, תוכנית עבריינית אחת ואופי העבירות דומה.

אשר לערך החברתי המוגן, מדובר בעבירות מגוונות כלפי נשים, הכונס, בנקים וכו'. כך שנפגעו ערכים של השמירה על זכות הקניין, חופש הפעולה של הנפגעים ופגיעה בשלווה וביכולתם של הנפגעים לתת אמון, פגיעה בפרטיות ובשם הטוב, ניצול מצוקה, ניצול האמון, פגיעה בפן הכלכלי והנפשי, פגיעה בחיי המסחר וביכולת מוסדות המדינה

לפקח ולגבות חובות.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית בשים לב לכמות הנפגעים ולסכומים שנטל הנאשם.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לנזק הגדול למתלוננות, לתחכום, אבדן השליטה של חלק מהמתלוננות על חשבונות הבנק שלהן או כרטיסי האשראי שלהן. הפגיעה היא כלכלית ונפשית במי שכבר היו ממילא במצב נפשי קשה. מדובר ב- 20 מתלוננות שונות. תצהירי נפגעי עבירה מלמדים על הסבל הרב שנגרם למתלוננות בשל מעשיו של הנאשם.

הפסיקה כוללת מנעד עונשים רחב התלוי בסכום המרמה, שיטת המרמה, מידת הניצול ואופי העבירות הנלוות. בענייננו מדובר בעבירות מתוכננות היטב תוך ניצול מצוקת המתלוננות.

בנסיבות אלה, על מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של תיק זה עליו להתחיל מהעונש שהושת על הנאשם בתיק קודם, 42 חודשי מאסר בפועל, אשר הושתו עליו במסגרת הסדר טיעון כאשר הנפגעות שם היו חברות אשראי.

נוכח כל האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של תיק זה, הוא 4 עד 6 שנות מאסר לצד רכיבים נלווים.

ב"כ המאשימה התייחסה למצבו הנפשי של הנאשם וסברה כי יש לתת לכך משקל בעת גזירת הדין אך אין בכך כדי להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם. הנאשם לא הראה, כי מדובר בקרבה לסייג לאחריות פלילית ולעבירות שביצע אין קשר למצבו הנפשי.

אשר לחוות הדעת הפסיכיאטריות, ביקשה ב"כ המאשימה לשים את הדגש על חוות הדעת שניתנו ביום 4.7.19 ו- 15.7.19 מהן עולה, כי הנאשם יכול לחקות מצב פסיכופטי כך שמדובר במי שמתחזה ומשתמש במחלה שאינה פעילה לצרכיו. הנאשם ברח פעמיים במהלך האשפוז.

תסקיר שרות המבחן מציג תמונה שקרית שנמסרה על ידי הנאשם לפיה הוא אב לילדים בעוד שביתר דיווחיו מדובר ברווק ללא ילדים. הנאשם מסר לקצינת המבחן לראשונה, כי הוא מכור להירואין, וכי עבר התעללות על ידי אביו, שני עניינים שלא בא זכרם בדיווחים קודמים של הנאשם.

עברו הפלילי של הנאשם מכביד, לחובתו 3 הרשעות קודמות ו- 3 הפסקות הליכים. בעברו עשרות עבירות מרמה בנסיבות דומות והוא ריצה שני מאסרים. ניכר, כי במאסר הקודם ובמאסרים המותנים שהוטלו עליו לא היה כדי להרתיעו. במאסרו הקודם טען הנאשם בפני ועדת השחרורים, כי הפנים את הפגיעה שגרם לקורבנותיו, אך חזרה על המעשים בתיק זה מלמדת כי לא כך. מדובר לא רק בנפגעים שהם מוסדות אלא במתלוננות פרטיות והנאשם אף ביצע עבירות בתחום חדלות הפירעון. את הסיכון מהנאשם ניתן לצמצם רק בדרך ענישה מחמירה. הנאשם הפך את המרמה לדרך חיים והוא נעדר כל יכולת שיקום.

הנאשם לא הצביע על שום פגיעה שתיגרם לו מענישתו. הנאשם לא עשה מאמץ לפצות את המתלוננות למעט הסכמתו, כי כספים שנתפסו ברשותו ישמשו לצורך פיצוי. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את ההודיה והחיסכון בזמן שיפוטי משמעותי.

בנסיבות אלה, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 5 שנות מאסר, פיצוי משמעותי למתלוננות, קנס ומאסר על תנאי. עוד ביקשה להפעיל בחופף זה לזה את עונשי המאסר המותנה שהוטלו בתיק הקודם ובמצטבר לתיק זה.

כן ביקשה ב"כ המאשימה כי הסכומים שנתפסו 36,120 ₪ ו- 4,600 ₪ יופקדו בקופת בית המשפט על ידי המשטרה וישמשו לפיצוי המתלוננות. כן ביקשה לחלט את הציוד שנתפס ברשות הנאשם.

הנאשם שהה במעצר בגין תיק זה מיום 24.12.18 עד 4.6.19 והחל מיום 10.7.19.

7. ב"כ הנאשם הפנה לחוות דעת פסיכיאטריות נוספות שניתנו בעניינו של הנאשם מהן עולה תמונה מורכבת ולפיכך אין לסמוך על חוות הדעת שהוגשו על ידי ב"כ המאשימה. אשפוזו הראשון של הנאשם היה בגיל 14 ולאורך השנים מדובר באשפוזים ממושכים. האבחון קבע, כי הנאשם סובל מסכיזופרניה, הפרעת אישיות ו-OCD. ב"כ הנאשם לא חלק על כך שבחוות הדעת מיום 15.7.19 נקבע שהנאשם מתחזה, אך לשיטתו אין בכך לשלול את ההיסטוריה של הנאשם שהחלה כאמור בגיל 14.

לנאשם הפרעה נפשית של מילינגרינג הכוללת תסמינים של הגזמה, זה חלק ממחלת הנפש שלו שאין לה התייחסות בחוות הדעת מיום 15.7.19 ולכן משקלה של חוות הדעת האחרונה צריך להיות נמוך ביחס להיסטוריה הרפואית של הנאשם בתחום בריאות הנפש.

ב"כ הנאשם הפנה עוד לחוות הדעת מיום 2.4.19 שניתנה במסגרת תיק אחר ובו הופסקו ההליכים לאחר שנקבע, כי הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין וניתן צו אשפוז בעניינו. במהלך האשפוז חל שיפור במצבו של הנאשם והוא אף ברח פעמיים מהאשפוז וכשחזר התרברב, כי הוא מצליח לעבוד על הפסיכיאטר ולכן בחוות הדעת מיום 15.7.19 נקבע שהוא כשיר לעמוד לדין. בעקבות כך ולבקשת המאשימה חודשו ההליכים בתיק זה.

לשיטת ב"כ הנאשם כל מתחם עונש שייקבע על ידי בית המשפט יש להפחית ממנו בשל הקרבה לסייג לאחריות פלילית ובתמיכה לכך הפנה לאסופה של פסקי דין.

האישומים בתיק הקודם נפרסו על פני שנתיים וכללו מספר אישומים כפול מזה שבו הורשע הנאשם בתיק זה ולכן אין לקבל את עתירת המאשימה שמתחם העונש ההולם בתיק זה צריך להתחיל מהעונש שהושת בתיק הקודם. עוד נטען, כי בתיק הקודם דובר בהסדר סגור ללא רכיבים כספיים וברור שבשל כך הוטל מאסר בפועל כבד יותר כדי לאזן עם העובדה שלא הושתו רכיבים כספיים.

בתיק זה תקופת פעילותו של הנאשם התמקדה בעיקר בחודשים יולי- אוגוסט 2018 כך שמדובר בתקופה מצומצמת יותר מהפעילות בתיק הקודם. הסכומים נמוכים יותר והתחכום אינו ברמה גבוהה.

לטענת ב"כ הנאשם אלמלא הבטחתו של הנאשם להשיב את הכספים למתלוננות, ספק אם היה מוגש כתב אישום שכן המאשימה אינה נוהגת להגיש כתבי אישום כנגד קוראים בקפה, רבנים וכו'.

מהות העבירות היא בנטילת הכסף ובהבטחה להחזיר את הכסף ולפצות את המתלוננות ולא בתחכום שנלווה לעבירות אלה ולכן מדובר בעבירות שאינן בחומרה הנטענת על ידי המאשימה.

עוד נטען, כי הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה הינה מחמירה ביחס לנסיבותיו של תיק זה.

בשל הקרבה לסייג לאחריות פלילית, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברמה בינונית. אשר לאישום העשרים וארבעה, הרי שהנאשם לא הונה את הכונס כך שצו הכינוס ניתן כדין, הנאשם לא נהנה מהכספים ולא חי חיי מותרות.

40,000 ₪ שנתפסו יחולקו כפיצוי למתלוננות, מדובר בסכום משמעותי. בדרך כלל בתיקים מסוג זה לא מוחזרים כספים. הסכמת הנאשם להשבת הכספים למתלוננות מבטאת אמפטיה למתלוננות ולכן לא טען הנאשם כנגד חילוט כספים אלו. אשר לעבירת האיומים מדובר באיומים ברף נמוך כלפי ארבע מהמתלוננות והאיומים כשלעצמם אינם חלק משמעותי מכתב האישום.

אשר לתצהירי נפגעי עבירה, הרי שלא צורפו מסמכים לגבי הפסקת לימודים והוצאות כספיות נוספות שנגרמו למתלוננות. המתלוננות הגיעו לנאשם כשהן פגועות מאוד כך שמראש נמצאו במצב רגיש. אמנם הנאשם תרם למצבן אך אין להטיל עליו האחריות למלוא התוצאות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וביקש לקבוע, כי מתחם העונש בנסיבותיו של תיק זה הוא בין 20 ל- 40 חודשי מאסר ובשים לב לקרבה לסייג לאחריות פלילית, הרי שיש להעמיד את המתחם בין 18 ל- 24 חודשים.

נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם ביקש להעמיד את עונשו בתחתית המתחם, ככל שהמתחם שייקבע הוא בין 20 ל- 40 חודשי מאסר. ככל שהמתחם שייקבע הוא בין 18 ל- 24 חודשי מאסר, ביקש להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם. עוד ביקש, כי המאסר המותנה מהתיק הקודם יופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שמקסימום העונש שיוטל על הנאשם יהיה שנתיים מאסר.

אשר לפיצוי ביקש ב"כ הנאשם להסתפק באותם 40,000 ₪ שנתפסו ברשות הנאשם ובתמיכה לכך הפנה לע"א 6485/18 **מדינת ישראל נ' סגנושב**. אשר לקנס אין לנאשם יכולת לשלם כל סכום ולכן משמעות הדברים היא שהנאשם יישא את ימי המאסר שייקבעו חלף הקנס אלא אם יאפשר לו בית המשפט לשלם את הקנס לאחר שחרורו.

ב"כ הנאשם נתן הסכמתו לחילוט הציוד שנתפס ברשות הנאשם.

8. הנאשם סיפר, כי עבר להתגורר ברמת גן וגבעתיים אך שוטרים התנכלו לו ולכן לא הצליח לשקם את עצמו ובהמשך מצבו הנפשי והכלכלי התדרדרו והוא אשפז את עצמו בבית חולים פסיכיאטרי. לטענתו **"בלית ברירה וכמוצא אחרון החלטתי לרמות אנשים, לגנוב מהם כספים. למעשה כל פעם שהייתי עושה את זה שנאתי את עצמי אך פעלתי מתוך מצוקה אמיתית. אני חושב בתקופה הזאת זה היה קיים בי החשש לחיי ורצון רק לשרוד. אני לא באמת חושב שאני אדם רע כפי שהפרקליטות מנסה להציג אותי. אני חושב שאני בן אדם טוב שנקלע לנסיבות רעות..."** (עמ' 86 שורות 8-12).

עוד טען, כי גורמי הטיפול לא סיעו לו לאחר ריצוי עונש מאסר קודם. רק בשלהי דבריו הביע הנאשם חרטה על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. אין מחלוקת בין הצדדים, כי בנסיבותיו של תיק זה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל המעשים בהם הורשע הנאשם.

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במעשיו פגע הנאשם **בערכים חברתיים המוגנים** של הגנה על קניין ופרטיותן של המתלוננות כמו גם הגנה על שלווה נפש, הגנה על חיי מסחר תקינים, חשיבות הדיווחים לרשויות, כמו הדיווחים לכונס ובכלל במסגרת תיק הפש"ר.

12. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו במידה בינונית-גבוהה.

13. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, הנאשם, בפרסומים כוזבים שונים, יצר מצג שווא בפני המתלוננות, כי ביכולתו לסייע להן במצוקתן ולהשיב לחיקן את בן/בת זוג שעזבו אותן. הנאשם דרש כספים בתמורה להשבת האהבה למתלוננות ובמרביית המקרים, תוך התחייבות, כי במידה וייכשל ישיב להן את הכספים שנטל, ואף בתוספת פיצוי בגין עוגמת נפש. בדרכי מרמה הוציא הנאשם מהמתלוננות כספים נוספים וחלקן אף שימשו עבורו "כמנהלות חשבונות" שבאמצעות חשבונות הבנק שלהן גבה את התשלומים שקיבל מחלק מהמתלוננות. חלק מהכספים התקבלו באמצעות אשראי. בעת שחלק מהמתלוננות עלו על מעשי המרמה וביקשו לקבל את כספן חזרה, הנאשם בחר לאיים עליהן בדרכים שונות, כדי למנוע מהן לפעול כנגדו. הנאשם ניצל את מצוקתן הקשה של המתלוננות כדי להוציא מהן כספים וכדי שייצעו לו לקבל כספים מאחרות, בתקופה בה היה נתון תחת צו כינוס, כשהוא מדווח שהוא נעדר הכנסה, נעדר קורת גג ומתקיים מאמצעי מחיה מינימליים. חרף הסכומים הרבים שנטל מהמתלוננות, כ- 140 אלף ₪, הנאשם לא שילם מאומה לקופת הכינוס.

המעשים נפרשו על פני תקופה של כ-10 חודשים, פגעו ב- 20 מתלוננות, ובסכומי כסף לא מבוטלים, 140 אלף ₪ ועוד 15,000 ₪ ברכישות שביצע הנאשם בכרטיסי האשראי של חלק מהתלוננות.

14. ב"כ הנאשם טען, כי לנוכח ההיסטוריה הרפואית של הנאשם בתחום בריאות הנפש, יש לקבוע, כי בעניינו מתקיימת הקרבה לסייג לאחריות פלילית שיש ליתן לה משקל בעת קביעת מתחם העונש ההולם. ב"כ המאשימה סברה, שלנוכח הקביעה שהנאשם מניפולטיבי והעמיד פני חולה במצב פסיכוטי יש לדחות את בקשת ב"כ הנאשם ולהתחשב במצבו הנפשי של הנאשם רק בגזירת הדין ולא לעצם קביעת מתחם העונש ההולם.

לאחר שנתתי דעתי לטיעונים הצדדים, אני סבורה שלנוכח ההיסטוריה המורכבת של הנאשם, הכוללת אשפוזים פסיכיאטריים החל מגיל 14, יש לקבל את עתירת ב"כ הנאשם. אין חולק בדבר הקביעות מיולי 2019 לפיהן הנאשם התחזה ולכן נמצא כשיר לעמוד לדין וההליכים בתיק זה חודשו. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מההיסטוריה הרפואית כולה לפיה הנאשם אובחן כסובל מסכיזופרניה, הפרעת אישיות, OCD ומיליניגרינג. בנסיבות אלה, יש לתת משקל לקביעות בעניינו של הנאשם לאורך השנים, לרבות בתיק האחר בו הופסקו ההליכים ולא חודשו. מקובל עלי, כי אין כל קשר בין המעשים שביצע הנאשם בתיק זה לבין הקביעות לגבי מצבו הנפשי, אך במכלול הדברים הרי שלא ניתן להתעלם מכך שלאור מצבו הנפשי היו בעבר מספר הפסקות הליכים בשל אי כשירות לעמוד לדין ואף בתיק זה הופסקו ההליכים לתקופה מסוימת וחודשו לאור הקביעות בדבר התחזות הנאשם. מכל מקום, ספק בדבר קיומו של הסייג צריך לפעול לטובת הנאשם ועל כן אני מקבלת עמדת ב"כ הנאשם, כי לנוכח ההיסטוריה הרפואית יש לקבוע שבעניינו של הנאשם מתקיים הרכיב של קרבה לסייג לאחריות פלילית וליתן לכך משקל בקביעת מתחם העונש ההולם.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לתקופות ממושכות, כאשר הפער בענישה נובע מנסיבות ביצוע העבירה, מספר נפגעי העבירה, היקף הכספים שנטל הנאשם וקיומן של עבירות נלוות ומידת חומרתן.

ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה תוך התייחסות להבדלים בין עניינו של הנאשם לאותם פסקי דין, זאת בשים לב לכך שאין מקרים דומים ממש לעניינו של הנאשם. על כן נתתי דעתי לפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, להבדלים בחומרת העבירות והיקפם של הסכומים שניטלו מהקורבנות ביחס לנאשם שבפניי.

ב"כ מאשימה הפנתה לרע"פ 7344/14 **עבד אל חכים איגאסי נ' מדינת ישראל** (27.11.14), רע"פ 5333/12 **רחמים מלול נגד מדינת ישראל** (10.07.12), עפ"ג (ת"א) 40196-12-13 **ברק וואשדי נ' מדינת ישראל** (23.1.14) (רע"פ 2374/14 נדחה), ת"פ 24063-06-16 **פרקליטות מחוז תל אביב נגד שלמה דוד מהצרי** (12.02.17), ת"פ 19040-06-10 **מדינת ישראל נ' יהודה בן אייר** (30.06.11), ת"פ 12536-07-17 **מדינת ישראל נ' לירון פריז ואח'** (18.07.19) ות"פ 42590-10-15 **מדינת ישראל נ' לביא** (27.07.17).

ב"כ הנאשם הפנה לעפ"ג 26250-11-10 **חזיזה ואח' נ' מדינת ישראל** (27.2.11), ת"פ 42173-02-13 **מדינת ישראל נ' דניאל דרבקין** (26.03.14) ות"פ 55748-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.09.14) ות"פ 15128-08-14 **מדינת ישראל נ' פרנג'יל** (15.4.15).

כן אני מוצאת להפנות גם לת"פ 18376-12-15 **מדינת ישראל נ' איבגי** (19.9.19) (הערעור נמחק בעפ"ג 57847-10-19 **מדינת ישראל נ' איבגי** (28.1.20)).

16. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין 3 ל- 6 שנות מאסר לצד רכיבים נלווים.

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות.

כעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם חסר יציבות תעסוקתית והתקיים, טרם מעצרו, מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי בשל מצבו הנפשי. הנאשם נעדר גורמי תמיכה. מהיכרות קודמת של הנאשם עם שירות המבחן, הם התרשמו, כי הוא מתמודד עם מצב נפשי מורכב, שהוא מאופיין בקווי אישיות אנטי-סוציאליים ומניפולטיביים. כן התרשם שירות המבחן "**מהתנהלות שולית חזרתית, דפוסים מרמתיים, קשיים משמעותיים לעמוד בגבולות חיצוניים והיעדר גבולות פנימיים, כאשר לאורך השנים לא פנה מיוזמתו לקבלת טיפול בהתאם לצרכיו**". כמו-כן לנאשם עיוותי חשיבה. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אך התקשה להעמיק בדפוסי המרמה אשר עומדים בבסיס מעשיו וטען, כי התמכרותו לסמים (הירואין) ומצבו הנפשי הם שעומדים בבסיס מעשיו. שירות המבחן הביע ספקנות באשר להתמכרות הנאשם לסמים, זאת בהעדר תסמיני גמילה, הנאשם לא ציין זאת בפני גורמי הטיפול קודם לכן וההתמכרות להירואין אינה עולה בקנה אחד עם יכולות התפקוד והארגון העולות מהתנהלותו בעת ביצוע העבירות בתיק זה. הנאשם הציג גישה קורבנית לפיה הוא לא זכה למענה מגורמי הטיפול בקהילה והביע רצון לטיפול אינטנסיבי בהתמכרותו, אך שירות המבחן הטיל בכך ספק, לנוכח התנהלותו המניפולטיבית בתקופת האשפוז הפסיכיאטרי, כך שמדובר במוטיבציה חיצונית שמקורה בחשש מההליך המשפטי. שירות המבחן לא מצא נתונים הקשורים בסיכוי שיקום בעיתוי הנוכחי ולכן נמנע מהמלצה טיפולית.

הנאשם בדבריו בפניי ניסה לתת הצדקות לשלל מעשיו, מרמה וקבלת כספים מאחרים, ללא כל הסתייגות ורק בשלהי דבריו הביע חרטה על מעשיו. אני זוקפת לזכות הנאשם את עצם הודאתו, העובדה שבכך נחסך מהמתלוננות להעיד על האירועים ואת החיסכון בזמן שיפוטי. יחד עם זאת אין לראות בנאשם כמי שנוטל אחריות ממשית לתוצאות מעשיו. גם בדבריו בפניי הנאשם טען שמעשיו הם "בלית ברירה", וכי לנוכח מצבו הכלכלי הקשה ובהעדר עזרה מגורמי טיפול, בחר לפגוע בקורבנותיו. ניכר שהנאשם משוכנע שמצבו הכלכלי מהווה הצדקה מספקת למעשיו, ליטול כספים במרמה מאחרים כדי לשפר את חייו. נוכח ההצדקות שמסר הנאשם לאופן התנהלותו, שוכנעתי כי מדובר בחרטה מן הפה אל החוץ, כפי שעשה בעת מאסרו הקודם בפני וועדת השחרורים מיום 26.7.16, אך שב למעשיו. גם התנהלותו מול שירות המבחן כמפורט לעיל, בדיווחיו המשתנים, הייתה מניפולטיבית בחלקה.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה שלחובתו הפסקת הליכים מיום 17.4.19, הרשעה בעבירות דומות מיום 15.2.15 בגינה נידון למאסר, הפסקת הליכים מיום 6.3.12 בעבירות דומות, הפסקות הליכים מיום 11.1.11 ומיום 22.12.09, הרשעה מיום 13.10.04 בעבירות אלימות והרשעה מיום 11.9.03 בעבירות רכוש ואלימות בגינה נידון למאסר.

אף שהנאשם ריצה עונש מאסר לתקופה ממושכת של 42 חודשים והוטלו עליו עונשי מאסר מותנים לתקופה לא מבוטלת, לא היה באלה להרתיעו והוא שב לסורו ופגע ב- 20 מתלוננות תוך ניצול מצוקתן.

18. נוכח כל האמור לעיל יש למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של השליש התחתון של מתחם

ניכוי תקופת אשפוז פסיכיאטרי

19. ב"כ הנאשם ביקש לנכות מתקופת המאסר שתגזר על הנאשם את תקופת אשפוזו בבית חולים פסיכיאטרי ובתמיכה לכך הפנה לע"פ 5738/12 **טסגזשב נ' מדינת ישראל** (6.3.14).
20. אני ערה לכך שבעניין טסגזשב נקבע, כי גזר הדין ימנה מיום מעצרו של הנאשם מבלי שהוחרגה תקופת האשפוז ולכן קבע בית המשפט העליון שיש לנכות את תקופת האשפוז, כך שהתקבלה הפרשנות המקלה עם הנאשם באותו עניין. יחד עם זאת, בדיקת ההסתכלות בעניינו של הנאשם שבפניי בוצעה במהלך מעצרו, לאור הפסקת הליכים בתיק האחר. כך שהנאשם אושפז בצו כפוי הן בשל התיק האחר ובהמשך גם בתיק שבכותרת לאחר הפסקת ההליכים בשני התיקים. ההליכים בתיק זה חודשו לאחר שביוני 2019 ניתנה חוות דעת לפיה הנאשם כשיר לעמוד לדין. לו היה מדובר באשפוז כפוי בתיק זה בלבד, הייתי נכונה לקבל את עמדת ב"כ הנאשם לניכוי תקופת האשפוז, אך בשים לב לכך שחוות הדעת שקבעה את אי כשירותו ניתנה בתיק האחר, הרי שלא נכון לנכות את תקופת האשפוז בגין תיק זה.

מתחם הקנס והפיצוי

21. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".
- משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד (בג"צ 10662/04 **חסן נ' המוסד לביטוח לאומי** (28.2.12)).
22. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם, למעט העובדה שטרם מעצרו לא עבד בעבודה מסודרת והתקיים מקצבת המוסד לביטוח לאומי, שצו הכינוס שניתן בעניינו בוטל, וכיום הוא נתון במעצר בגין תיק זה.
23. עסקינן בעבירות מרמה שגרמו למתלוננות נזק כלכלי ולכן יש לפצותן בגין הכספים שנטל מהן הנאשם.
24. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 **עמי גורבץ נ' מדינת ישראל** (08.11.2012)).

25. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בכספים שנתפסו ברשות הנאשם בסך של 40,000 ₪ ובתמיכה לכך הפנה לע"א 6485/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.12.19). עוד טען, כי הנזקים הנטענים על ידי נפגעות העבירה שהגישו תצהיר נפגעי עבירה לא גובו בראיות ולכן אין ליתן להן משקל.

עיינתי בפסק הדין הנ"ל ואין בידי לקבל טענות ב"כ הנאשם. פסק הדין קבע, כי הפיצוי למתלונן הינו רכיב מרכיבי הענישה בהליך הפלילי, וכי גם בהינתן נזק גדול למתלונן, עדיין מחויב בית המשפט לפסוק פיצוי בהליך הפלילי, בשיעורים המקובלים בהליך הפלילי, ולא להותיר הדבר לתביעה אזרחית.

לנוכח העובדה שאין זו הפעם הראשונה בה בוחר הנאשם לעשות רווח לעצמו על חשבון אחרים, ובשים לב לכך שמדובר בנפגעות שהן אנשים פרטיים, חלקן חסרות יכולת כלכלית, שמעשיו של הנאשם גרמו להן לפגיעה כלכלית ממשית, יש להורות על פיצוי בדרך של השבת מלוא הסכום שנטל הנאשם מהמתלוננות.

26. אשר לקנס טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא יוכל לשלם כל סכום ולכן יצטרך לשאת את ימי המאסר שיקבעו תחתם. בנסיבות אלה ביקש להימנע מהשתת קנס או לחלופין לקבוע שזה ישולם החל ממועד שחרורו. בשים לב לכך ששיעור הפיצוי הוא גבוה, הקנס שיושת יהיה סמלי בלבד.

27. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי למתלוננות על פני השתת קנס, כך שהקנס שיושת יהיה בשיעור סמלי בלבד ומשכך לא מצאתי לקבוע מתחם קנס.

סוף דבר

28. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 40 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 24.12.18 ועד ליום 4.6.19 וכן החל מיום 10.7.19.

ב. הפעלת המאסרים המותנים בני 12 ו- 5 חודשים מת"פ 11933-03-14 שהוטלו על הנאשם מבית משפט השלום בתל אביב ביום 15.02.15, בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש בתיק זה, כך שסך הכל ירצה הנאשם 52 חודשי מאסר בפועל.

ג. 14 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו העבירות בהן הורשע מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו העבירות בהן הורשע מסוג עוון.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.20 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ו. הנאשם ישלם פיצוי ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.20 ובכל ראשון לחודש שלאחריו את הסכומים הבאים למתלוננות:

1. פיצוי לו.ק בסך 1,800 ₪.
2. פיצוי לי.ד בסך 9,800 ₪.
3. פיצוי לח.ס בסך 6,600 ₪.
4. פיצוי לש.ח בסך 44,530 ₪.
5. פיצוי לח.מ בסך 2,500 ₪.
6. פיצוי לי.ג בסך 10,300 ₪.
7. פיצוי למ.ס בסך 14,700 ₪.
8. פיצוי לש.ל בסך 4,200 ₪.
9. פיצוי לא.ז בסך 5,000 ₪.
10. פיצוי לנ.מל בסך 6,500 ₪.
11. פיצוי לא.ש בסך 2,500 ₪.
12. פיצוי לנ.מג בסך 2,500 ₪.
13. פיצוי לא.מ בסך 2,500 ₪.
14. פיצוי לק.צ בסך 4,000 ₪.
15. פיצוי לז.ז בסך 1,175 ₪.
16. פיצוי לא.ח בסך 1,160 ₪.
17. פיצוי לח.ה בסך 1,000 ₪.
18. פיצוי למ.י בסך 12,500 ₪.
19. פיצוי לט.א בסך 3,500 ₪.
20. פיצוי לא.א בסך 9,023 ₪.

ז. הכספים שנתפסו על ידי המשטרה יופקדו לתיק בית המשפט לטובת הפיצויים, כך שסכום זה יקוזז מהפיצויים שעל הנאשם לשלם למתלוננות.

ח. בהסכמת הצדדים אני מורה על חילוט הרכוש שנתפס כמפורט בנספח לכתב האישום המתוקן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.